

COLLECTORS & ARTISTS

5th Edition

Mehmet Abbasoğlu | Fırat Engin
Nezih Barut | İrfan Önürmen
Altuğ Hacıoğlu | Erinc Seymen
Emin Hitay | Ezgi Yakın
Ahu Serter | Superlinux

Ferda Art Platform

Ferda Art Platform'da 08.01-14.02.2026 tarihleri arasında gerekleŖen KOLEKSİYONER & SANATÇI sergisi iin hazırlanmıŖtır.

Prepared by Ferda Art Platform on the occasion of the exhibition COLLECTORS & ARTISTS dated 08.01-14.02.2026.

Kaynak gsterilerek yapılacak alıntılar ve seili grsel malzeme dıŖında yayıncının izni olmaksızın hibir yolla oaltılamaz.

No part of this catalogue may be reproduced in any way or by any means without permission in writing from publisher, except by reviewer who may quote brief passages and use selected visual material in a review.

© Ferda Art Platform, 2026.

IG: @ferdaartplatform

W: ferdaartplatform.com

M: info@ferdaartplatform.com

Maka Cad. Ralli Apt. 37/7

K:5 TeŖvikiye, ŖiŖli İstanbul

Ziyaret Saatleri | Visiting Hours

Salı - Cumartesi | Tuesday - Saturday

11:00 - 19:00 | 11am - 7pm

Koleksiyoner–Sanatçı İlişkisinin Estetiği Üzerine

Ferda Art Platform'un Koleksiyoner & Sanatçı Buluşmaları sergi dizisi, sanat yapıtını yalnızca estetik bir nesne olarak değil, aynı zamanda ilişkisel bir bellek taşıyıcısı olarak ele alan özgün bir sergi formatı önerir. Bu yaklaşım, koleksiyon pratiğini kapalı, özel ve durağan bir alan olmaktan çıkararak, üretim süreciyle yeniden ilişkilendirir; koleksiyoner ile sanatçı arasındaki bağı görünür, tartışılabilir ve üretken bir alana taşır.

Bu sergilerde koleksiyonerin koleksiyonundan seçilen bir yapıt, yalnızca geçmişte edinilmiş bir nesne değil; sanatçının bugünkü üretimini tetikleyen bir hafıza çekirdeği olarak işlev görür. Sanatçının bu yapıta yanıt olarak ürettiği yeni işler, zaman içinde dönüşen estetik, kavramsal ve duygusal süreklilikleri açığa çıkarır. Böylece sergi, kronolojik bir “retrospektif”ten ziyade, zamanlar arası bir diyalog alanı kurar.

Bu format, koleksiyonerliği yalnızca sahiplik ya da yatırım pratiği olarak değil; tanıklık, süreklilik ve sorumluluk içeren bir kültürel pozisyon olarak yeniden düşünmeye davet eder. Koleksiyonerin seçimi, kişisel beğenin ötesinde, bir sanatçının pratiğiyle kurulan uzun soluklu ilişkinin izlerini taşır. Bu ilişki, sergi mekânında izleyiciye açıldığında, sanat yapıtının dolaşımına dair genellikle görünmez kalan bağlar görünür hâle gelir.

Koleksiyoner & Sanatçı Buluşmaları, aynı zamanda sanatçının pratiğini sabitlemek yerine, onu açık uçlu, süreklilik hâlindeki bir süreç olarak ele alır. Sanatçının geçmişte ürettiği bir yapıt ile bugünkü üretimi arasındaki mesafe; kopuşlar, tekrarlar ve sapmalar üzerinden okunur. Bu durum, sanat yapıtını tekil bir sonuç olmaktan çıkararak, yaşayan bir düşünce alanına dönüştürür.

Bu sergi dizisi, izleyiciye yalnızca eserleri değil; eserlerin nasıl, neden ve hangi ilişkiler içinde var olduğunu da okuma imkânı sunar. Böylece Ferda Art Platform, koleksiyon, üretim ve sergileme arasındaki sınırları geçirgenleştirerek, Türkiye çağdaş sanat ortamında koleksiyoner–sanatçı ilişkisinin estetiğine dair önemli bir tartışma alanı açar.

COLLEC TORS & ARTISTS

MEHMET ABBASOĞLU

Çağdaş sanata ve zamanla da koleksiyonerliğe olan ilgimin temeli 1990'ların başına uzanıyor diyebilirim.

Çağdaş sanatın küresel gelişimi ve gidişatında tarihi rol oynadığına inandığım Charles Saatchi'nin İngiltere'nin ve dolayısıyla Avrupa'nın modern sanat anlayışını yeniden şekillendirdiği bir dönemde İngiltere'deydim.

Saatchi'nin himayesinde gelişen YBA ya da Genç Britanyalı Sanatçılar akımından da Saatchi'nin koleksiyonerliğe ve kürasyona olan provokatif ve dinamik yaklaşımından da etkilenmişim.

Yıllar içinde ben de benzer bir yoldan ilerledim diyebilirim. Genç sanatçıları destekleyen, yaşamın farklı anlarını ve sonsuz devinimini basit, sade ama beklenmedik notalarla, özgün teknik ve malzemelerle anlatan isimlere eğilemeye başladım.

Açıkçası çağdaş sanat eserlerine "aman bu ne, bunu ben de yaparım" söylemi ile yaklaşan anlayışı ironik bir şekilde eğlenceli buluyorum.

Çünkü ben çağdaş sanatı tam da bu nedenle hareketin hareketsizliğe, çabanın tembelliğe, eleştirel düşüncenin bağınazlığa, mizahın sıkıcılığa, merakın cehalete karşı aktif bir meydan okuması olarak yorumluyorum.

Fırat Engin de bu çerçevede sosyolojik unsurları betimleme şekli ile yakından takip ettiğim sanatçılardan. Yaşamı anlatırken yeniden işlevlendirdiği nesneleri (ki mevzubahis nesne bir masa, bir çamaşır makinesi ya da mikrodalga bile olabiliyor) çoğunlukla esprili ve eleştirel bir dille, yeniden ve farklı katmanlarla boyutlandırması ilgimi çekiyor.

Tek bir üsluba sıkışmaması, toplumsal olaylardan beslenmesi ve sanatın özgür düşüncedeki hayati önemine değinen projeler üretmesini kıymetli buluyorum.

"Masa da Masaymış Ha!" bu nedenle koleksiyonumda en keyif aldığım eserlerden biri...

MEHMET ABBASOĞLU

I can say that the foundation of my interest in contemporary art—and, over time, in collecting—dates back to the early 1990s.

I was in the UK at a time when Charles Saatchi, whom I believe played a historic role in the global development and trajectory of contemporary art, was reshaping Britain's—and consequently Europe's—understanding of modern art.

I was influenced both by the YBA (Young British Artists) movement that emerged under Saatchi's patronage and by his provocative and dynamic approach to collecting and curating.

Over the years, I can say that I followed a similar path myself. I began to focus on artists who support emerging practices and who convey different moments of life and its endless movement through simple, minimal yet unexpected notes, using original techniques and materials.

Frankly, I find it ironically amusing when contemporary artworks are approached with the dismissive remark, "What is this? I could do that too."

Because for me, contemporary art is precisely an active challenge—movement against stagnation, effort against laziness, critical thinking against dogmatism, humor against dullness, and curiosity against ignorance.

Within this framework, Firat Engin is one of the artists I closely follow for his way of depicting sociological elements. The way he re-functions everyday objects while narrating life (whether it is a table, a washing machine, or even a microwave), and expands them into new and different layers through a mostly humorous and critical language, deeply captures my interest.

I find it especially valuable that he does not confine himself to a single style, that he draws from social events, and that he produces projects emphasizing the vital role of art in free thought. For this reason, "What a Table" is one of the works I enjoy the most in my collection.

Fırat Engin
"Masa da Masaymış Ha!" / "What a Table", 2015
Metal / metal
78 x 182 x 78 cm

Fırat Engin
Xlogy, 2025
Paslandırılmış metal / Rusted metal
85 x 177 x 51,5

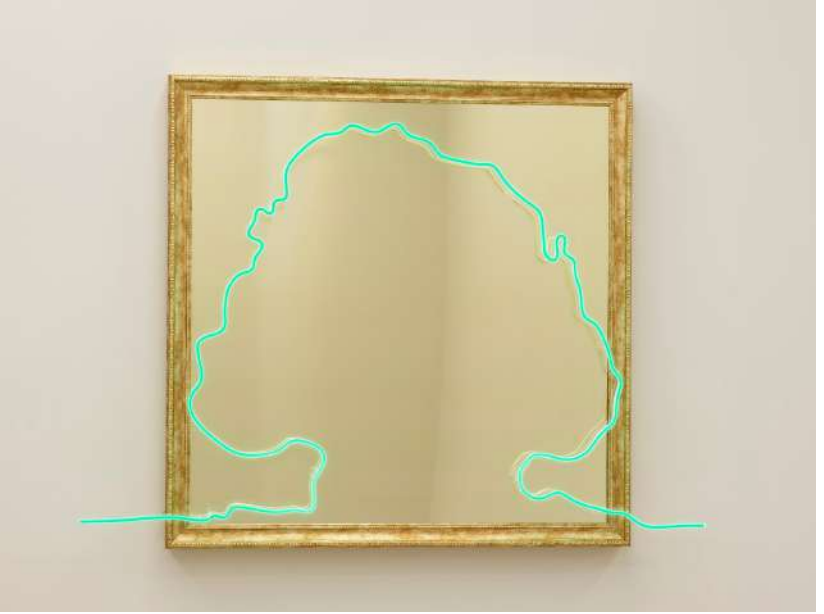
FIRAT ENGİN

Fırat Engin, çalışmalarında malzeme repertuarını ve teknik tercihlerini, ele aldığı konuların bağlamına göre belirler. Stoklayan ya da biriktiren bir üretim pratiği yerine, her projeyi kendi kavramsal çerçevesi içinde yeniden düşünmeyi tercih eder. Üzerine eğildiği meseleleri sosyolojik ve politik boyutlarıyla ele alır; bu süreçte plastik sanatların imkân ve sınırlarını zorlamayı deneyimler.

Heykel, video, neon gibi farklı teknikleri bir araya getirerek biçim ile içeriğin kesişiminde yeni düşünme alanları açmayı amaçlar. Popüler kültür, gündelik hayat, tüketim pratikleri ve küresel politik gerilimler gibi konular onun üretiminde hem sorgulanan hem de dönüştürülen odak noktalarıdır.

Fırat Engin determines his material repertoire and technical choices in accordance with the context of the subjects he addresses in his work. Rather than adopting a practice based on stockpiling or accumulation, he prefers to reconsider each project anew within its own conceptual framework. He approaches the issues he engages with through their sociological and political dimensions, and in this process, experiments with pushing the possibilities and limits of the plastic arts.

By bringing together different media such as sculpture, video, and neon, he aims to open up new spaces for thought at the intersection of form and content. Themes such as popular culture, everyday life, consumption practices, and global political tensions function in his practice as focal points that are both critically examined and transformed.

Fırat Engin

Oppenheimer'in Ormanı; Güneşi hissettim, ama güneş doğmamıştı

Oppenheimer's Forest; I felt the sun, but it hadn't risen yet, 2025

Ahşap, çerçeve, kompozit, neon

Wood, frame, composite, neon

100x100 cm

ALTUĞ HACIALİOĞLU

Erinç Seymen'in çalışmalarını uzun zamandır ilgiyle takip ediyorum. Resimleri, videoları ve tuvaleri arasında beni en çok çeken şey ise desenleri oldu. Bu desenlerdeki figürlerin birbiriyle kurduğu ilişki ve yarattıkları duygu, zamanla benim için daha da anlam kazandı. Çalışmalarına tekrar tekrar baktıkça, her seferinde yeni bir şey fark ettiğimi ve farklı hikâyelerle karşılaştığımı hissettim.

Erinç'in işleri, insanın herkesle paylaşamadığı iç dünyalarına dokunuyor. Bu yüzden imgeleri her zaman açık ve net değil; ama tam da bu kapalılık, işlerin duygusal tarafını güçlü kılıyor. Koleksiyonumda Erinç'in birçok çalışması var, ancak *Serva Ex Machina* benim için ayrı bir yerde duruyor. Yaşamla ölüm arasındaki hâlleri ve bu aralığa sıkışmış duyguları anlatan bu resim, her baktığımda beni yeniden içine çekiyor. Zaman geçtikçe, daha önce fark etmediğim küçük detayları görmeye başlıyor ve bu keşif sürecinden her seferinde büyük bir keyif alıyorum.

I have been following Erinç Seymen's work with great interest for a long time. Among his paintings, videos, and canvases, what has drawn me the most has been his drawings. The relationships between the figures within these drawings and the emotions they generate have, over time, grown increasingly meaningful for me. Each time I return to his works, I feel as though I discover something new and encounter different narratives.

Erinç's works touch upon inner worlds that people cannot easily share with others. For this reason, his imagery is never entirely open or explicit; yet it is precisely this sense of opacity that gives the works their emotional strength. My collection includes many of Erinç's works, but *Serva Ex Machina* holds a special place for me. This painting, which conveys states suspended between life and death and the emotions trapped within that interval, draws me in anew every time I look at it. As time passes, I begin to notice small details I had previously overlooked, and I take great pleasure in this ongoing process of discovery.

Erinç Seymen
Makineden Çıkan Esir / Serva Ex Machina, 2010, Kağıt
üstüne karışık teknik / Mixed media on paper
62x88 cm

ERİNÇ SEYMEN

Ellerim bir güvenin kanatları olsaydı, kimse onlara kelepçe takamazdı. Ya da ellerim birer pençe, solungaç, anten olsaydı belki özgür kalırlardı. Ellerimin yazgısı esaret. Ellerim dünyayı parmaklarımın arasından izler. Ellerim neye dokunsa, büyükten küçüğe, sıcaktan soğuğa, işe yarardan işe yaramaza, kendisine benzerden benzemeze doğru sıralar, biriktirir, saklar. Bu hiyerarşik dünyadaki herkes benim parmaklarım gibi kendisini esas parmak sanar. Halbuki renkli kanatlarım olsa, ikisi simetrik ve aynı renk ve eşit ağırlıkta, ne kadar kolay olurdu izlemek dünyayı onların arasından. Çelişkileri ve rekabeti hiç tatmadan, tarafların muhteşem dengesinde süzülebilsedim keşke.

Parmaklarım bir gün kendi aralarındaki rekabeti unuttu ve hepsi bir araya bir kalemin etrafında toplandı. Kalem zeminden kaldırdılar, önce ağır aksak sonra hızla yazmaya başladılar. Ellerim ve bileklerim hatta kollarım bile böyle bir şeye cesaret edemezdi ama parmaklarım örgütlenerek bir devrim yarattı. Parmaklarım bir anlığına güvenin kanatları gibi muhteşem bir demokrasiyi deneyimliyorlardı. Yaşamın hakkını veriyorduk hep beraber, görenler imreniyordu. Derken yine tüm parmaklar kendi köşesine çekildi. Yine "esas parmak" vızıltıları...

Erinç'in Viyana'daki bir sahafta bulduğu desenli kağıtlar 1892 yılından bugüne sağ kalmayı başarmış. Zamana direnemeyen insan iradesinin karşısında nesnenin kudretine hayran kalmış olsa gerek, "Silici 1 ve 2"yi bu kağıtların etrafında örmüş. "Silici 1 ve 2" resimleri, zamanlar arasından "bir zamanlar" içinde anların heykeli gibi. Kusursuz denge, muhteşem simetri, tam sınırlar aşılrken ve unutulmaz, biricik kurtuluş anının dona kalmış dikenli heykelleri. Kimse bu ender ana yaklaşılamaz ve gölge düşüremez.

Doğu Özgün

ERİNÇ SEYMEN

If my hands were the wings of trust, no one could shackle them. Or if my hands were claws, gills, antennas—perhaps they would be free. The destiny of my hands is captivity. My hands watch the world slip through my fingers. Whatever my hands touch, they sort, accumulate, and store it—moving from large to small, from warm to cold, from useful to useless, from similar to dissimilar. In this hierarchical world, everyone believes themselves to be the principal finger, just as my fingers do. Yet if I had colorful wings—two of them, symmetrical, the same color, equally weighted—how easy it would be to watch the world from between them. I wish I could glide within the magnificent balance of opposing sides, without ever tasting contradiction or competition.

One day, my fingers forgot their rivalry among themselves and gathered together around a pen. They lifted the pen from the surface and began to write—slowly at first, then rapidly. My hands and wrists, even my arms, would never have dared such an act, but my fingers organized themselves and created a revolution. For a brief moment, my fingers experienced a magnificent democracy, like the wings of trust. Together, we were doing justice to life; those who witnessed it looked on with envy. Then, once again, each finger retreated to its own corner. Once again, the buzzing of the “principal finger”...

The patterned papers that Erinç found in a second-hand bookshop in Vienna have managed to survive from 1892 to the present day. Perhaps in awe of the power of the object in contrast to the human will that cannot withstand time, he constructed Eraser 1 and 2 around these papers. The paintings Eraser 1 and 2 are like sculptures of moments within a “once upon a time,” suspended between eras. Perfect balance, magnificent symmetry—thorny, frozen sculptures of an unforgettable, singular moment of liberation, just as boundaries are being crossed. No one can approach this rare moment or cast a shadow upon it.

Doğu Özgün

Erinç Seymen

Silici I / Eraser I, 2025

Kağıt üzerine kuru boya kalemi / Colored pencil on paper

90 x 80 x 7,5 cm

Erinç Seymen

Silici II / Eraser II, 2025

Kağıt üzerine kuru boya kalemi / Colored pencil on paper

90 x 80 x 7,5 cm

Ezgi Yakın'ın İnkâr ve Korunan adlı çalışmasını koleksiyonuma eklerken, beni ilk anda yakalayan şey suluboyayı yalnızca hassas bir teknik olarak değil, geniş ölçekli ve çok katmanlı bir düşünme zemini olarak ele alması oldu. Sanatçının, suyun, rüzgârın ve toprağın dönüştürücü etkileriyle biçimlenen doğal formları; arkeolojik kalıntıların taşıdığı kültürel hafıza ile aynı düzlemde buluşturması, koruma ile görmezden gelme arasındaki gerilimi sessiz ama güçlü bir biçimde görünür kılıyor. Dört parçaya yayılan ve tamamlanmış, tekil bir kompozisyon fikrinden bilinçli olarak uzak duran bu yapı, eseri durağan bir görüntü olmaktan çıkarıp zaman içinde açılan, her karşılaşmada yeni anlam ilişkileri üreten bir bütünlüğe dönüştürüyor. Bu yaklaşım, çalışmayı koleksiyon içinde düşünsel sürekliliği ve yeniden okuma imkânı sunan özel bir yere taşıyor.

When adding Ezgi Yakın's Denied And Preserved to my collection, what immediately captured my attention was her treatment of watercolor not merely as a delicate technique, but as a large-scale, multi-layered field of thought. By bringing together natural forms shaped by the transformative forces of water, wind, and soil with the cultural memory embedded in archaeological remains, the artist quietly yet powerfully renders visible the tension between preservation and denial. Spreading across four parts and deliberately distancing itself from the idea of a finished, singular composition, this structure transforms the work from a static image into a whole that unfolds over time, generating new layers of meaning with each encounter. This approach situates the work in a distinctive place within the collection—one that offers intellectual continuity and the possibility of continual re-reading.

Ezgi Yakın
İnkâr İle Korunan /
Denied And Preserved, 2025
Watercolor on paper
116 x 135 cm

EZGİ YAKIN

Çalışmalarım, çevresel ve kentsel deneyimden gelen, mekanlara, mimari yapılara, izlere ve kalınlara yapılan göndermelere dayanıyor. Pratiğimde, bütün ve parça, statik ve değişken, işlev ve işlevsizlik gibi düalitelerden faydalaniyorum ve bunlar arasındaki ilişkileri inceliyorum. Formun destekleme veya sınırlama gibi potansiyel anlamlarıyla ve uyandırdığı duygulanımlarla ilgileniyorum. Farklı zamansal ve mekânsal unsurlar manzara fikrini yorumlamama ve akışkan, eklektik ve katmanlı imgelerin ortaya çıkmasına aracılık ediyorlar.

“İnkâr ve Korunan I-II” isimli çalışmalarda, doğanın yontucu etkisiyle biçimlenen form ile kültürel bir yıkıntı olarak arkeolojik formun geçirdiği değişim ve arasındaki ilişkiye bakıyorum. Bu iki süreci, insanın ‘neyi koruduğu’ ve ‘neyi görmezden geldiği’ sorusu üzerinden birlikte ele alıyor; formun hem doğal hem de toplumsal bir iz taşıyıcısı olarak sunduğu anlamları araştırıyorum.

My works are grounded in references drawn from environmental and urban experience—pointing to spaces, architectural structures, traces, and remnants. In my practice, I draw on dualities such as whole and fragment, static and mutable, function and non-function, examining the relationships between them. I am interested in the potential meanings of form—such as support or restriction—and in the affects it evokes. Diverse temporal and spatial elements inform my interpretation of the idea of landscape, giving rise to fluid, eclectic, and layered images.

In the works titled Denied And Preserved I-II, I explore the relationship between forms shaped by the sculpting force of nature and the transformations undergone by archaeological forms as cultural ruins. I consider these two processes together through the questions of “what is protected” and “what is ignored,” investigating the meanings that form offers as a carrier of both natural and social traces.

Ezgi Yakın
İnkâr ve Korunan II / Denial and Protection II, 2025
Kağıt üzerine sulu boya / Watercolor on paper
165 x 145

Ezgi Yakın
Tekrar Kesinti II / Recurring Interruption II, 2025
Kağıt üzerine sulu boya / Watercolor on paper
55,5 x 75,5 cm

Kayseri’den çıkan bir ailenin kuşaklar boyunca olgunlaşan bir sanat yolculuğu olan koleksiyonumuz, temellerini annem ve babamın sanata duyduğu derin sevgiyle attı. Babam Yunus Büyükkuşoğlu’nun yıllar içinde titizlikle çalışarak oluşturduğu bu seçki, ailemizin yaşam biçimine dönüşen bir “sanatın içinde olma” hâinden doğdu: sanatçı dostlukları, atölye ziyaretleri, sergiler ve müzelerle örülü bir çevre içinde büyüdük. Koleksiyon, yalnızca eserlerin toplamı değil; daha iyisini arayan, yeniyi seven, sanat sayesinde öğrenen ve hayatı güzelleştirmeyi hedef edinen aile hikâyemizin görünür hafızasıdır.

Bugün 2.300’den fazla eseri barındıran koleksiyon, babamın satın aldığı ilk tablodan başlayarak Türk modern ve çağdaş sanatına odaklanan kronolojik bir hat üzerinde gelişti. Hikmet Onat, Cevat Dereli, Fikret Mualla, Cemal Tollu, Eren Eyüboğlu ve Hamit Görele gibi erken dönem ve Cumhuriyet kuşağı isimlerini; sonrasında modern ve çağdaş üretimler izledi. Nuri İyem, Neş’e Erdok, Adnan Çoker ve Alaattin Aksoy gibi sanatçılarla güçlenen bu çizgi, Türk sanat tarihini kapsamlı biçimde takip eden bir kurguya dönüştü. Kardeşimle sürece dahil olmamız ise koleksiyonun ölçeğinde ve yaklaşımında belirgin bir genişleme yarattı.

Başlangıçta resim ve heykel ağırlıklı olan seçki, zamanla fotoğraf ve video gibi yeni medyumların katılmasıyla dönüşerek güncellendi. Yabancı sanatçıların koleksiyona girmesiyle perspektif genişlerken, zaten azımsanamayacak düzeyde olan kadın sanatçı temsili daha da arttı. Bu evrim, koleksiyonun sabit bir zevkin değil; gelişen bir bakışın, değişime açık bir merakın ve sürekliliği olan bir öğrenme hâlinin ürünü olduğunu gösteriyor.

Koleksiyonun yönünü “anlık tercihlerle” belirlemek yerine, onu uzun soluklu bir yolculuk olarak görüyoruz. Eser alımlarında ve koleksiyonun yönetiminde aile içinde iş birliğiyle hareket ediyor; geçmişi onurlandırırken yeniyi kucaklayan, nereden geldiğini unutmadan gideceği yer için heyecan duyan bir serüveni büyütüyoruz. Sanatın açtığı kapılar sayesinde belki hiç görmeyeceğimiz yerleri görüyor, hiç tanışamayacağımız insanlarla tanışıyor, sanatçılardan öğreniyor; biz sanatçı olmasak da bu birikimi iş dünyasında kendi “eserlerimizi” farklı şekillerde üretmeye taşıyoruz.

AHU SERTER

Kayseri-born family's art journey, matured over generations, began with the deep love my mother and father felt for art. This collection, carefully built over many years by my father, Yunus Büyükkuşoğlu, emerged from a way of life shaped by being immersed in art: growing up within a circle defined by friendships with artists, studio visits, exhibitions, and museums. The collection is not merely an accumulation of works; it is the visible memory of our family story—one that seeks better, embraces the new, learns through art, and aspires to make life more beautiful.

Today, the collection comprises more than 2,300 works and has developed along a chronological trajectory focused on Turkish modern and contemporary art, beginning with the very first painting my father acquired. Early-period and Republican-era artists such as Hikmet Onat, Cevat Dereli, Fikret Mualla, Cemal Tollu, Eren Eyüboğlu, and Hamit Görele are followed by modern and contemporary productions. With the inclusion of artists like Nuri İyem, Neş'e Erdok, Adnan Çoker, and Alaattin Aksoy, this line evolved into a structure that comprehensively traces the history of Turkish art. My sibling's and my own involvement in the process brought a notable expansion in both the scale and the approach of the collection.

Initially centered on painting and sculpture, the selection gradually transformed and updated itself with the inclusion of new media such as photography and video. As international artists entered the collection, its perspective broadened, while the already significant representation of women artists increased even further. This evolution demonstrates that the collection is not the product of a fixed taste, but rather of an evolving gaze—one rooted in curiosity, openness to change, and a continuous process of learning.

Rather than shaping the collection through momentary preferences, we view it as a long-term journey. We act collaboratively within the family in both acquisitions and collection management, nurturing a venture that honors the past while embracing the new—one that remembers where it comes from while remaining excited about where it is heading.

Through the doors opened by art, we encounter places we might never have seen, meet people we might never have known, and learn from artists. Even though we are not artists ourselves, we carry this accumulated knowledge into the business world, translating it into our own “works” in different forms.

Super Linux
Melis, 2025
Spray paint on several materials
170 x 69 x 47 cm

SUPER LINUX

Super Linux, kamusal alandaki müdahaleleriyle tanınan anonim bir heykeltıraş ve sokak sanatçısıdır. Çamaşır makinelerinden kahve cezvelerine, çiçeklerden insan ölçeğindeki figürlere kadar uzanan üretimlerinde Portekizli sanatçı, gündelik hayatta aşına olduğumuz nesneleri monokrom heykellere dönüştürerek algıyı bozan ve düşünmeye davet eden minimalist bir gerilla jesti ortaya koyar.

Herhangi bir duyuru olmaksızın, yüksek görünürlüğe ve sembolik anlamlara sahip kentsel mekânlarda beliren bu işler, fiziksel olarak çoğu zaman geçici; ancak kavramsal olarak kalıcıdır. Sanatçı, maddi varlıktan çok, tetiklemeyi amaçladığı fikirlerin ve enerjilerin sürekliliğini önceleyen bir yaklaşım benimser.

Sanatsal pratiği, çağdaş toplumsal, politik ve psikolojik gerçekliklere dayanır; sabit ya da didaktik mesajlardan bilinçli olarak kaçınır. Bunun yerine şiirsel, ironik ve ince bir eleştirelilik barındıran bir dil kurar; “gördüğümüz şeyin her zaman elde ettiğimiz şey olmayabileceğini” ima eder. Çoğu zaman mizah ya da hicivle beslenen heykelleri; çocukluk fantezileri, gençlik isyanı, ruh sağlığı, kimlik krizleri, kentsel yaşam ve varoluşsal belirsizlik gibi temalara değinerek izleyiciyi bireysel yorum ve eleştirel düşünmeye teşvik eder.

Graffiti ile kurduğu erken dönem ilişkilerin ve Lizbon’da aldığı Güzel Sanatlar eğitiminin ardından, Linux kamusal alandaki müdahalelerine 2020 yılında doğduğu şehirde başladı; daha sonra Lizbon’a yayılan üretimleriyle kentin merkezinde ve özel koleksiyonlarda kalıcı olarak yer alan eserler üretti. 2025 yılında ise Ahu Serter’in davetiyle ilk uluslararası sanatçı rezidansı için İstanbul’a geldi.

Super Linux hâlen Barselona’da yaşamakta ve üretimlerini burada sürdürmektedir.

SUPER LINUX

Super Linux is an anonymous sculptor and street artist known for his interventions in public space. From washing machines, coffee pots and flowers to human-scale figures, the Portuguese artist transforms familiar everyday objects into monochromatic sculptures, infusing them with a minimalist guerrilla gesture that disrupts perception and invites reflection.

Appearing without announcement in highly visible and symbolic urban locations, his works are often physically temporary yet conceptually enduring, prioritizing the longevity of the ideas and energies they seek to provoke.

His practice is rooted in contemporary social, political and psychological realities, deliberately avoiding fixed or didactic messages. Instead, his work adopts a poetic, ironic and subtly critical stance, suggesting that “what we see may not be what we get”. Often infused with humor or satire, his sculptures address themes such as childhood fantasies, youth rebellion, mental health, identity crises, urban life and existential uncertainty – encouraging individual interpretation and critical thought.

Emerging from early connections with graffiti and later academic studies in Fine Arts in Lisbon, Linux started his public interventions in 2020 in his hometown, later expanding to Lisbon, where several works are now permanently installed in the city center and private collections. In 2025, he was invited to Istanbul for his first international art residency by Ahu Serter.

Super Linux currently lives and works in Barcelona.

Super Linux
Istanbul, 2025
Spray paint on several materials
39,5 x 50 x 16 cm

Super Linux
Bye Bye Evil Eye X, 2026
Spray paint on several materials
59 x 29 x 28 cm

Koleksiyonumuzun ilk yıllarında ağırlıklı olarak klasik eserlerden oluşan bir seçki öne çıkıyordu. Ancak yaklaşık yirmi yıldır, yönelimimizi ulusal ve uluslararası düzeyde öne çıkan modern ve çağdaş üretilere çevirdik. Bu değişim, yalnızca koleksiyonun içeriğinde değil, sanata yaklaşımımızda da önemli bir zihinsel dönüşümü beraberinde getirdi. Klasik eserlerde çoğunlukla tuval yüzeyinde görünenle sınırlı, daha tekil bir anlam alanı söz konusuysen; modern ve çağdaş sanat, izleyicinin algısını ve düşünsel katılımını merkeze alarak çok katmanlı ve çoğul okumalara imkân tanıyor. Bu açıklık ve esneklik, düşünsel çeşitliliği teşvik etmesi bakımından sanata olan bağımızı daha da güçlendirdi. Bu farkındalıkla, geçmişte edindiğimiz klasik eserleri dışlamadan; klasik, modern ve çağdaş yapıtları bir arada ele alan, dönemler arasında diyalog kuran katmanlı bir koleksiyon anlayışını benimsedik.

Bu bakış açısıyla değerlendirildiğinde, koleksiyonumuzda yer alan İrfan Önürmen'e ait eser, her ne kadar geleneksel bir malzeme olan tuval üzerine yağlıboya tekniğiyle üretilmiş olsa da çağdaş sanatın temel özelliklerinden biri olan yoruma açıklığı ve izleyicinin düşünsel katılımını önceleme niteliğini güçlü biçimde taşıyor. Bu yönüyle eser, düşünce dünyamla derin bir bağ kuruyor. Söz konusu yapıtın, koleksiyonumuza yalnızca estetik değil, aynı zamanda kavramsal açıdan da ayrıcalıklı bir değer kattığını rahatlıkla söyleyebilirim.

In the early years of our collection, the selection was predominantly composed of classical works. However, for approximately the past twenty years, we have shifted our focus toward modern and contemporary productions that stand out on both national and international levels. This change has brought about not only a transformation in the content of the collection, but also a significant conceptual shift in our approach to art. While classical works often operate within a more singular field of meaning, largely confined to what appears on the surface of the canvas, modern and contemporary art place the viewer's perception and intellectual engagement at the center, allowing for multilayered and plural readings. This openness and flexibility have strengthened our relationship with art by encouraging intellectual diversity. With this awareness, rather than excluding the classical works we acquired in the past, we have adopted a layered approach to collecting—one that brings classical, modern, and contemporary works together and establishes a dialogue between different periods.

Viewed from this perspective, the work by İrfan Önürmen in our collection, although produced using the traditional medium of oil on canvas, strongly embodies one of the fundamental qualities of contemporary art: openness to interpretation and the prioritization of the viewer's intellectual participation. In this respect, the work forms a deep connection with my own way of thinking. I can confidently say that this piece adds a distinctive value to our collection not only aesthetically, but also conceptually.

İrfan Önürmen
Zelzele Adam / Earthquake Man, 2002
Tuval Üzerine Yağlı boya / Oil on Canvas
195x145 cm

İRFAN ÖNÜRMEN

Sanatçı, öğrencilik yıllarından itibaren figürü ele almış ve insanı temel alan eleştirel gerçekçi yaklaşımlar ortaya koymuştur. 2000 yılından itibaren kağıt, dergi ve gazeteyi kullandığı enstalasyonlar yapmaya başlayan sanatçı, anlatım olanaklarını genişletmeyi ve yeni ifade olanaklarını deneyimlemeyi hedeflemiştir. Çalışmalarında farklı malzemeleri özgün biçimde kullandığı tül kolajlar, tül üstüne boyamalar, gazete heykeller ve enstalasyon serileri meydana getiren Önürmen, Hafriyat sanat grubunun 2000-2007 yılları arasında gerçekleşen çeşitli sergilerine katılmıştır.

Yapmış olduğu yerleştirmelerde toplumsal olgulara değinen, tül ile meydana getirdiği işlerde ise toplumsal konuların yanı sıra insanı konu edinen Önürmen sonraki üretimlerinde daha içsel bir tutum sergilemiştir. Sanatçı, kolaj, resim ve heykelden oluşan yapıtlarıyla kitle iletişim araçlarının insanlar üzerindeki etkilerini görselleştirerek irdelemekte, çağdaş medya merceğinden görünen kişisel ve kamusal deneyimler arasındaki ilişkiler ve farklılıkları açığa çıkarmaktadır.

Sanat pratiğinde tuval resmi ile bağını koparmayan İrfan Önürmen, yapıtlarında üslupçu yaklaşımlardan uzak bir tavır benimsemiş olsa da yapıtları arasındaki dil birliğinin varlığı hemen her dönem üretiminde hissedilmektedir.

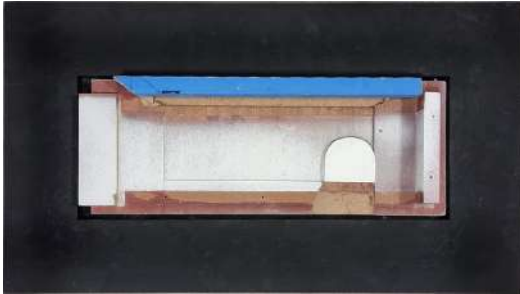
İrfan Önürmen
Arşiv 4 (Terör fabrikası yerleştirmesinden)
Archive 4 (From the terrorist factory installation), 2005
Yapıştırılmış gazete katmanları
Layers of glued newspaper
23 x 53 cm

İRFAN ÖNÜRMEEN

From his student years onward, the artist has engaged with the figure and developed critical realist approaches centered on the human condition. Beginning in 2000, he started producing installations using paper, magazines, and newspapers, aiming to expand his expressive possibilities and experiment with new modes of articulation. Through works such as tulle collages, paintings on tulle, newspaper sculptures, and installation series—where he employs diverse materials in original ways—Önürmen participated in various exhibitions of the Hafriyat art group between 2000 and 2007.

In his installations, Önürmen addresses social phenomena, while in his works created with tulle he focuses on both societal issues and the human figure. In his later productions, he adopted a more introspective stance. Through works consisting of collage, painting, and sculpture, the artist critically examines the effects of mass media on individuals by visualizing them, revealing the relationships and distinctions between personal and public experiences as seen through the lens of contemporary media.

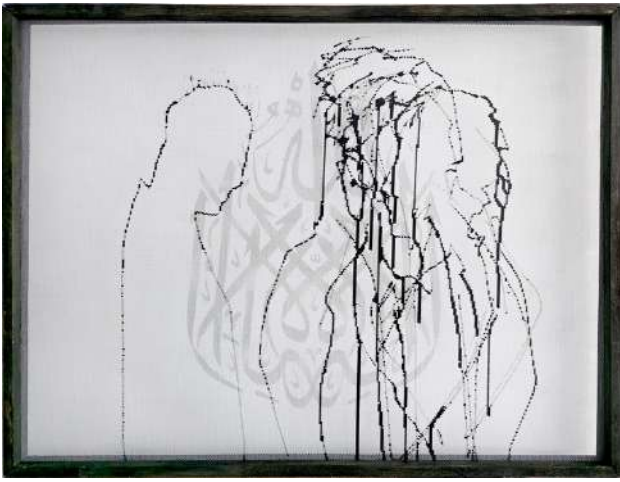
While maintaining a continuous connection to canvas painting in his artistic practice, İrfan Önürmen has adopted an approach distanced from stylistic formalism. Nevertheless, a sense of linguistic unity across his works can be felt throughout nearly every period of his production.

İrfan Önürmen
Ortama Özgü 8 / Environment Specific 8, 2023
Karışık teknik / Mixed techniques
31,5 x 56,5 cm

İrfan Önürmen
Buluşma / Meeting, 2016
Tül üzerine dikilmiş tül katmanlar, Akrilik
Layers of tulle sewn onto tulle, Acrylic
198 x 140 cm

İrfan Önürmen
2025 Yerleştirmesinden Bir Parça
A piece from the 2025 installation, 2025
İki adet çerçeveli tül üzerine akrilik
Acrylic paint on tulle, two framed pieces
44 x 58 cm

İrfan Önürmen
Ortama Özgü 6 / Environment Specific 6, 2023
Kariřık teknik / Mixed techniques
32 x 44 cm

İrfan Önürmen

Ardakalan / Remaining, 2023

Çerçeve kutu içinde soyulmuş badana boyası katmanları
Layers of peeled whitewash paint inside a framed box
32 x 28 cm

İrfan Önürmen

Today Series No.24, 2012

Tül katmanları üzerine yağlıboya
Oil paint on layers of tulle
39 x 29 cm

İrfan Önürmen

Ortama Özgü 5 / Environment Specific 5, 2023

Karışık teknik / Mixed technique
32 x 44 cm

İrfan Önürmen

Ortama Özgü 7 / Environment Specific 7, 2023

Karışık teknik / Mixed techniques
31,5 x 55,5 cm

İrfan Önürmen
Ortama Özgü 1 / Environment Specific 1, 2023
Karişik teknik / Mixed techniques
53,5 x 42 cm

İrfan Önürmen
Ortama Özgü 2 / Environment Specific 2, 2023
Karişik Teknik / Mixed techniques
53,5 x 42 cm

İrfan Önürmen
Ortama Özgü 3 / Environment Specific, 2023
Karişik teknik / Mixed techniques
57,5x45,5cm

İrfan Önürmen
Ortama Özgü 4 / Environment Specific 4, 2023
Karişik teknik / Mixed techniques
57,5 x 45,5 cm

İrfan Önürmen

1

Zımpara üzerine akrilik / Acrylic on sandpaper

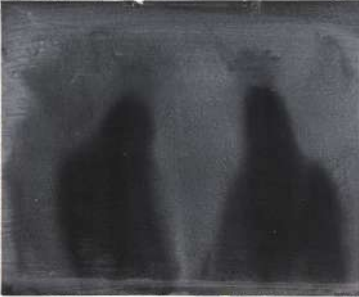
28 x 23 cm

İrfan Önürmen

2

Zımpara üzerine akrilik / Acrylic on sandpaper

28 x 23 cm

İrfan Önürmen

3

Zımpara üzerine akrilik / Acrylic on sandpaper

23 x 28 cm

İrfan Önürmen

4

Zımpara üzerine akrilik / Acrylic on sandpaper

28 x 23 cm

İrfan Önürmen

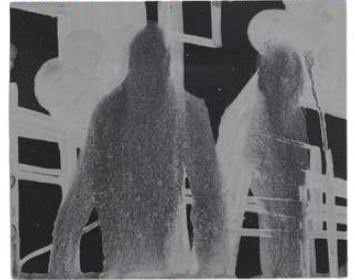
5

Zımpara üzerine akrilik / Acrylic on sandpaper
28 x 23 cm

İrfan Önürmen

6

Zımpara üzerine akrilik / Acrylic on sandpaper
28 x 23 cm

İrfan Önürmen

7

Zımpara üzerine akrilik / Acrylic on sandpaper
28 x 23 cm

İrfan Önürmen

8

Zımpara üzerine akrilik / Acrylic on sandpaper
23 x 28 cm

İrfan Önürmen

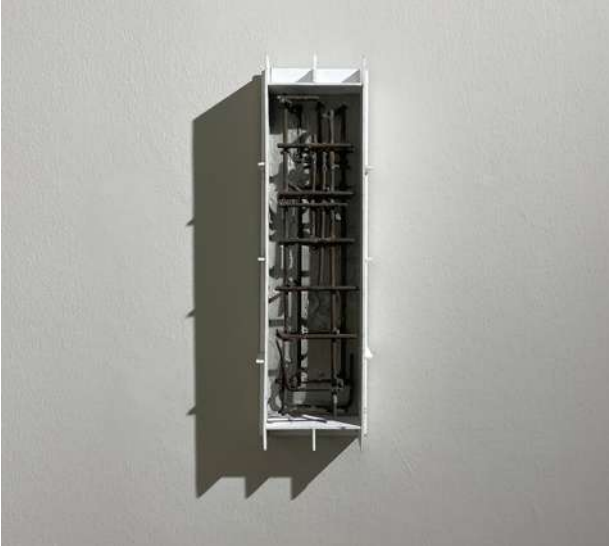
9

Zımpara üzerine akrilik / Acrylic on sandpaper
23 x 28 cm

İrfan Önürmen

10

Zımpara üzerine akrilik / Acrylic on sandpaper
23 x 28 cm

İrfan Önürmen

x

Karışık teknik / Mixed techniques
41 x 12 x 5,5 cm

COLLEC TORS & ARTISTS

Ferda Art **Platform**